

การระงับการแพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 มาตรา 20 เป็นมาตรการที่นำเข้ามาจำกัดดูแลข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีเนื้อหาไม่เหมาะสม ก่อนที่ข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นจะทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือสังคม ซึ่งมาตรการดังกล่าวยังมีปัญหาอยู่มากในการบังคับใช้ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ซึ่งได้แก่ ปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย ปัญหาในการตีความกฎหมาย ปัญหาความต่างกันของกฎหมาย ปัญหาความเข้าใจของสังคมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ปัญหาในการยื่นคำร้องขอระงับการแพร่หลายของพนักงานเจ้าหน้าที่ ปัญหาในการใช้ดุลพินิจของศาล สำหรับการศึกษาค้นคว้าได้มุ่งเน้นศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการระงับการแพร่หลายของข้อมูลคอมพิวเตอร์ และความหมายของคำที่ยังไม่ชัดเจนโดยดูจากกฎหมายอื่น ๆ และเจตนารมณ์ของผู้ร่างกฎหมาย รวมถึงบทบาทและอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานในการระงับการแพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ ทั้งของไทยและต่างประเทศเพื่อนำมาวิเคราะห์ถึงปัญหาในการระงับการแพร่หลายในประเทศไทย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาจากเอกสาร โดยได้รวบรวมค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้อง จากตำราทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ หนังสือ บทความ กฎหมายทั้งของไทย และต่างประเทศตลอดทั้งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย เกิดจากการที่ไม่ได้มีการบัญญัติให้มีการโต้แย้ง คำร้องขอของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือคัดค้านคำสั่งของศาล ทำให้เกิดการหาช่องทางอื่น เพื่อเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์ รวมทั้งหาช่องทางเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ถูกระงับ

2. ปัญหาในการตีความ ที่เป็นปัญหานั้นเนื่องจากบทบัญญัติของกฎหมายที่คลุมเครือซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการที่จะต้องตีความของถ้อยคำในบทบัญญัติดังกล่าว เพื่อหาความหมายของคำที่ไม่ให้กระทบต่อสิทธิหรือเสรีภาพจนเกินไป

3. ปัญหาความต่างกันของกฎหมาย เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากความไร้พรมแดน ของโลกอินเทอร์เน็ต ซึ่งแต่ละประเทศก็มีกฎหมาย วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และสังคมที่แตกต่างกันออกไป การกระทำที่เป็นความผิดจึงแตกต่างกันไปด้วย

4. ปัญหาในการยื่นคำร้องขอของพนักงานเจ้าหน้าที่อาจทำให้กระทบต่อสิทธิ เสรีภาพของประชาชนได้ เช่น การรวบรวมพยานหลักฐาน พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญไม่เพียงพอ การพิจารณาพยานหลักฐานของพนักงานเจ้าหน้าที่

5. ปัญหาในการใช้ดุลพินิจของศาล เกิดจากศาลมิได้มีการวางหลักเกณฑ์และ มาตรฐานในการออกคำสั่งระงับการแพร่หลายของศาลให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

จากปัญหาที่กล่าวมาสมควรให้มีการแก้ไขมาตรา 20 ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยควรให้ มาตรา 20 สามารถระงับการแพร่หลายได้ทุกกรณีกระทำที่เป็นความผิดต่อกฎหมายแล้ว อาศัยมาตรฐานในการระงับการแพร่หลายของศาลมาใช้ในการกลั่นกรองก่อนที่จะออก คำสั่งและควรออกทางปฏิบัติเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการระงับ การแพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์และควรออกข้อบังคับประศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และการทำคำสั่งระงับการแพร่หลายซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ และข้อตกลงระหว่างประเทศ

The restraining of the dissemination of computer data on Internet networks as prescribed in Computer Crime Act B.E. 2550 (2007), section 20 is a measure designed to control the dissemination of computer data containing inappropriate content. This measure exercises control through the prior restraint of disseminating data which may putatively bring damages to individuals or society.

However, enforcement of this measure is problematic since it appears to infringe upon the rights and freedom of Internet users. Problems incurred are problems of enforcement, interpretation of legislation, differences in how legislation affects enforcement, and difficulties in understanding the use of the Internet in society. Also, problems stem from the question of competent officers

filing petitions to restrain the dissemination of computer data in addition to problems involving court discretion.

Stress in this investigation falls on research pertinent to the conceptual and theoretical framework of the legal question of restraints being placed on the dissemination of computer data. In addition, the researcher emphasizes the need to provide proper interpretation of inexact and ambiguous legal terms used in this body of law. Accordingly, the researcher elucidates this body of law through comparing it with other pieces of analogous legislation and by close examination of the intent of those who drafted this body of law. In addition, the researcher closely analyzes the role, power and authority of agencies in Thailand and in foreign countries in respect to prior restraint of the dissemination of computer data which may bring harm to individuals or society.

Using a documentary approach, the researcher collected relevant information from textbooks, theses, thematic papers, books, articles, and both Thai and foreign legislation. Moreover, pertinent information was obtained through Internet searches and by interviewing highly-qualified persons who were knowledgeable in this area of law.

Findings are as follows:

1. Law enforcement problems occur because no provisions are made to be able to dispute the information filed by officers or to provide legal means whereby defendants can enter pleas before the courts. Consequently, in order to circumvent these difficulties, other approaches to disseminating computer

data that may be harmful or to access computer data regulated by the prior restraint approach have been developed.

2. Problems arising from interpreting legislation promulgated in this domain of law arise from the circumstance that the legal terms used in the legislation are not explicated properly. Therefore, such terms must be interpreted in a fashion whereby excessive infringement of the rights and freedom of Internet users is avoided.

3. In respect to the problem of differences in legislation, difficulties arise from the fact that nowadays the Internet ensures that there is a borderless world. Countries have different laws, cultures, traditions, and social relationships. Therefore, what is considered to be computer crime offences differs from jurisdiction to jurisdiction.

4. Problems also stem from the filing of petitions by competent officers. These filings may bring in their wake infringements of the rights and freedom of members of the general public. These untoward consequences are often the sequelae of how evidence is collected, law enforcement officers lacking experience, and how putative evidence is viewed by competent officers.

5. The problem of court discretion arises from the fact that courts do not uniformly stipulate rules and standards when issuing orders to suspend the dissemination of certain computer data.

In view of the aforementioned problems, it is necessary to amend section 20 so that it will be clearer. Section 20 should be used to suspend the dissemination of computer data in all cases involving offences under the law. However, the standards used in such cases must be explicitly used in considering whether restraint orders should be issued. Explicit and crystal clear guidelines governing the practices of competent officers should be promulgated in such cases. In addition, Supreme Court rulings on the criteria used in issuing orders to suspend computer data dissemination and international agreements governing Internet use should be issued.